

Za svetlom

Napísal Balek Robert
Sobota, 01 Máj 2010 13:05

Čoraz viac si začínam všímať, ako sa všetko na našej planéte ťahá za svetlom... Pozerám akurát na naše kvety v kvetináčoch položené na parapete okna. Akokoľvek ich otočím, vždy sa nakoniec všetky listy aj kvety postupne otočia smerom ku svetlu.

Kúsok od nás je veľké pole slnečníc. Je to až neuveriteľné, ako sú všetky hlávky vždy poslušne otočené smerom k slnku. Vyzerá to ako jedna veľká armáda, ktorá ako na povel hľadá jedným smerom - na svojho generála. A vtedy, keď slnko zapadne, sklonia svoje hlávky ako pri smútočnom pochode za rakvou zomierajúceho. Je to úchvatné, ako všetko v prírode čaká na svetlo dňa. V tme noci vychádzajú zo svojich úkrytov iba dravé šelmy, pretože vedia, že bez svetla je ich korisť stratená. A tak každý, kto vchádza do tmy noci, musí si byť vedomý, že to môže byť jeho posledná noc a ráno sa už nemusí zobudiť...

Hm, premýšľam zrazu nad sebou, ako mi je ťažko otáčať svoje srdce za SVETLOM, o ktorom viem, že je pre mňa životodarné, že bez jeho tepla moje srdce akosi chladne, chradne a vysychá. Čudujem sa, prečo už nevládzem robiť dobro, žiť a obetovať sa pre iných, milovať ich. Tak ľahko sa zriekam SVETLA a putujem nocou... Premieňam sa pomaly na šelmu, ktorá v tme číha na svoju korisť... Brr, toto som predsa nechcel! Nie... ja chcem žiť vo svetle... nájdem ho, musím. Opäť zhlboka vdýchnuť do srdca jeho svetlo... Otáčam sa tme chrbtom a rozbehnem sa za SVETLOM...

Za svetlom

Napísal Balek Robert
Sobota, 01 Máj 2010 13:05
